

Evangeliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

NEM JÓ a bűnnel játszani

Egy híres vadállatszelidítő óriási sikert ért el művészetében. Többek között felnevelt egy óriási kigyót s mire az teljesen kifejlődött, annyira megszelidült és okossá vált, hogy mestere parancsát hűségesen teljesítette mindenben. Huszonöt esztendőn keresztül rendezett a szelidítő cirkuszi mutatványokat a megszelidített vadállatokkal; azonban a sok között a legbámulatosabb mégis a kigyó mutatvány volt. A kigyószörnyeteg amugy is bámulatos volt, de még jobban csodálták midőn gazdája parancsára oda ment, ahová küldte. Majd hajlongva tisztelgett előtte s végül körültekerte gazdáját úgy, hogy belőle semmi sem látszott ki és a kigyó mestere fejénél egy lábbal magasabbra emelte fejét és szeliden nézett széjjel a közönségre. A tömeg pedig erre zajos tapssal fejezte ki meglepetését.

Egy este újból több ezerből álló tömeg verődött össze bámulni a kigyócirkuszt. Azonban, mikor az elérte volna fénypontját, vagyis körültekerte volna gazdáját, a nép egy tompa roppanást hallott és mikor a kigyó elengedte gazdáját az teljesen halott volt. A bámuló közönség csak akkor értette meg a dolgot: — Azon óriási fenevad meglepetkezve magáról, izmait egy kissé jobban összevonta s az gazdájának és nevelőjének életébe került.

Édíg már sok ehhez hasonló szerencsétlenség történt a hívők lelkiéletében. Bűnös rossz szokásokat, szenvedélyeket neveltek, dőlegettek, magukkal hordoztak addig, míg az életükkel és üdvösségükkel nem fizettek érte. — A tanulság világos: Nem jó a bűnnel játszani! A kis bűnök megőnének és nevelőjüket megfojtják.

— P. G.

A KÖTELESSÉG — teljesítésének előadása, egyike a legnagyobb bajoknak. Nincs mentség semmiben — annak elhanyagolására!

AZ ÖRÖKKÉVALÓ ISTEN

Zsoltár 90:2.

NEM FELEJTHETEK el soha egy gyönyörű fali mondatot, amely fiatal házasságkoromban, egyik szobánk falán diszelgett: "Hol töltöd az örökkévalóságot?" Van-e ember e széles nagy világon, aki ki tudna térni e kérdés elől? Sőt, van-e olyan, aki be ne látna csupán a kicsike emberi eszével is a kétszerkettő bizonyosságával, hogy e kérdéssel számolni kell. Csupán annyit tehet meg az ember, hogy elodázza e nagy és fontos kérdést azzal a téves ördögi gondolattal: most még hagyjuk, ne foglalkozzunk vele, majd egykissé később, amikor ezt, amazt elvégzen; most nincs időm arra!

Milyen végzetes, hitvány, könyvelmű felelet! Pedig semmi sem töri le olyan gyorsan és biztosan az emberi erőbe és észbe vetett hitet, meg nem csufolja egy hitetlent, — mint a tér és idő végtelensége.

Mi van a csillagokon túl? Mi van a billiónyi, milliárdnyi naprendszeren túl a beláthatatlan mindenségben, ahová tudósaink szeretnének behatolni és bepillantani; ahová egyszer majd remélnék is eljutni? Ugy-e nem tudod, te hitetlen? Hát mondd csak, miért nem borulsz le, miért nem hódolsz meg a Teremtő Isten előtt, Aki neked is teremtő Atyád és megtartó Istened? Mondd csak, mi volt ezermilliónyi évvel ezelőtt és mi lesz annyival... ezután? A huszadik század kérkedő elbizakodott s minden jóban dúsuló hi-

tetlen ember hallgat. Legfeljebb csupán annyit mond: semmi sem volt. De látod, most van, ezt csak be kell látnod. Ami van most, mi volt előtte és mi lesz ebből?

Megsemmisítő kérdések ezek az Örökkévaló Istenben vetett hit nélkül, de hit által tudjuk, ismerjük a közelálló fordulót az örökkévalóságban: a halált és a Krisztus által való feltámadást. A többi elrejtette az Atya. Ha elrejtette, akkor ez azt jelenti, hogy most még nem lehet azokat megtudni, megismerni. Egy azonban bizonyos: **Velünk van az örökkévaló Isten és ez a tudat elég-séges Isten gyermekeinek.**

Egyszer gyermekkoromban éjszaka kellett átmennem Erdélyben egy hatalmas erdőn, amelyben vadállatok éltek. Édesapámmal gyalog mentem az erdei járatlan uton. Soha se felejttem el életemben, milyen biztató és bátorító volt az a tudat, hogy édesapám velem van. Még ettől is sokkal biztatóbb és boldogítóbb tudat Isten gyermekei részére az, ... hogy Isten velünk van és a sok veszélyek között, oltalmaz.

Testünk, lelkünk naponként tapasztalja a vezetésben, gondviselésben, vigasztalásban, erőben, örömben, élvezetekben, amit folytonosan közöl velünk az Isten. Ezzel szemben az embernek feladatai vannak az életben, nemde? Még a kisgyermekeket is megtanítjuk arra, hogy ha kapnak valamit ajándékba, azt kö-

szönjék meg s olyan édesen hangzik, mikor a kisgyermek azt mondja: . . . thank you, vagy köszönőn: Menynyivel édesebb és gyönyörűbb dolog ebben az életben az, mikor az ember hálás tud lenni Istennek.

Ha Isten örökkévaló, akkor gyermekei részére is van örökkévalóság. Az ember Isten képmása (lelkileg) s ennél fogva nem semmisülhet meg. Ebben a beláthatatlan nagy mindenségben Isten készített helyet az övéi számára. De gondoskodott arról is, hogy a hitetlen, Isten ellen rugdalódzó ember megtalálja az ő helyét. Bibliánk ezt a helyet Pokolnak nevezi. Némely emberek azzal vigasztalják magukat: az Isten szeretet és Ő nem teheti azt, hogy könyörtelenül pokolra vesse az Ő teremtményeit . . . Nem a szerető Isten teszi ezt, hanem a hitetlen, bűnben élő ember hitetlensége és bűnének következménye az, mert az apostol azt mondja: "Ki mit vet, azt aratja."

Van örökkévalóság, de nem olyan, amilyent az emberek kiszámíthatnak, hanem olyan, amilyent az örök Isten teremtett a maga és az emberek számára.

Napoleon császár egyszer meglátogatta a híres párisi Louvre képtárát, Denon bárónak, a muzeum igazgatójának társaságában. A császár Murillónak egy híres festménye előtt megállva, csodálkozva mondtatta: "Igazán nagyszerű kép." — Igen felség, hallhatatlan mű! — "Meddig tart el egy ilyen kép?" — kérdezte a császár. — Képtárban, gondos kezelés mellett, ezer évnél tovább el-tart, — felelte az igazgató. "Ezer év, — szólt a császár mosolyogva, — valóban igen szerény fogalom a hallhatatlanságról."

Öröktől fogva, — tehát a kezdet-nélküli időtől fogva, — mindörökké Te vagy Isten, — a jövőben is, melynek vége soha nincsen. Ha bele gondolunk, elménk megáll s nem bírjuk felfogni a beláthatatlan időket. Feladatunk most a szeretet és kitartó szolgálat abban a tudatban: "majd meglátjuk úgy, ahogy van, egy boldog nap, egy boldog nap."

— Emeritus

MEGHÍVÓ

A NEW YORKI GYÜLEKEZET — szeretettel hívja meg körébe — az AMBSZ prédikátorait, rendes évközi konferenciájukra. Amint ismeretes, ezen tanácskozás ideje: **fol-yó évi november 8-10 ike közötti időre van ki-tűzve** s az itteni gyülekezet tárt karokkal várja a prédikátor testvéreket, kedves feleségükkel egyben.

Az elszállásolás problémája New Yorkban mindig gondot okozott, így szeretettel kérjük a jön-ni szándéko-zókat, hogy tudassanak arról, hogy mikor érkeznek autón, vonaton vagy repülővel és mi megteesszük a leg-jobbát, hogy mindenki részére szállást biztosítsunk, — a jelentkezések sorrendje szerint. Cimünk a követ-kező: **Rev. George Balla, 225 East 80th Street, New York 28, N. Y.** Ha valaki telefonon akar felhívni bár-honnan, számunk ez: **BUTterfield-8-0258.**

A programbizottság érdemes pro-gramon dolgozik s reményünk az, — hogy Prédikátor Testvéreinknek fe-lejthetetlen találkozóban lesz részük. Kiváló előadó tanárok, misszionári-usok, biblia-tudósok ígérték közre-működésüket. Résztveszünk a vá-ro-sunkban azon a héten tartandó — "Próféciai Konferencián," a United Nations tárgyalásain és ezek mellett természetesen, időt veszünk szövet-ségi ügyeink tárgyalására is.

Szeretettel kérjük gyülekezetein-ke-t, hogy tegyék lehetővé pásztora-in-knak teljes számban való megje-lenését ezen az áldásosnak ígérke-ző konferencián.

Testvéri üdvözléssel,

A New Yorki gyülekezet nevében:

BALLA György házigazda

Prédikátorok — Diakónusok Őszi Gyűlése

A KELETI prédikátorok és diakó-nusok őszi gyűlését október 15-én d. u. 2:30 órai kezdéssel tartották meg New Brunswickon, a High Str.-i Baptista Gyülekezetben. Kurtz La-jos elnök bevezető beszéde nyitotta meg a gyűlést és Szanyi József dia-kónus imára buzditott. Közösen és

buzgón imádkoztunk. Idb. Gribich M. Testvér, a helybeli gyülekezet di-akónusa, meleg szavakban üdvözöl-te a gyűlést s az üdvözlő beszédet követte Rev. Bikacsán előadása: — **Mit tehetnek a prédikátorok és dia-kónusok a jövőben?** — tárgyal.

Az előadó kihangsúlyozta, hogy tevékenységünkben szükségünk van a Szentlélek biztos vezetésére, mert csak akkor leszünk képesek nagy dolgok cselekvésére. Ha Isten vezet, akkor munkánk egységes és ered-ményes lesz a jövőben.

E gyűlésen felmerültek: 1. a bel-misszió kérdése. Rev. Balla emelte ki ennek szükségét az Apt. Csel. 1:8 verse alapján, ahol ez van meg-írva "Hanem veszitek a Szentlélek-nek erejét, minekutána eljövend ti-reátok; és lesztek nékem tanuim Je-ruzsálemben is és egész Judeában, Samariában és a földnek minden végső határáig." — "A mi Jeruzsá-lemünk ott van, ahol élünk" — mon-dotta az előadó. Kérte a gyűlést, . . . hogy mindenki tegye a legjobbat az Urért és országáért.

A gyűlés elhatározta, hogy \$45-t küld azonnal a belmisszióra.

A new brunswicki konvenció juni-us havába elfogadta azt a javaslatot, hogy ebben a konvenciói évben 5 e-zer dollárt adakozzunk belmisszióra. **MI TÖRTÉNT EZZEL A HATÁRO-ZATTAL,** hol vannak a megbizot-tak? Miért nem indulunk el? Ha rö-videsen nem történik intézkedés, a jövő konvencióig nem gyűl össze ez az összeg, amelyre óriási szükség van. Minden egyes prédikátor és di-akónus szívére helyezzük ezt az ü-gyet és kérjük, foglalkozzanak az ötezerdolláros kampánnyal. A meg-bizottak gondos és körültekintő ké-relmét várjuk.

Sok minden más komoly ügy is felmerült a gyűlésen, amiből, hisz-szük, Urunknak dicsősége és felma-gasztalása és országának pedig elő-haladása fog megmutatkozni.

A keleti Prédikátorok és Diakónu-sok gyűlésének jegyzője:

—Fodor József

**NOVEMBER 13-IKA:
ALTALÁNOS "IRODALMI NAP!"**

NYUGALMAZOTT LELKIPÁSZTOROK

MINDEN FAJ és nép között élnek nyugalomba vonult lelkipásztorok. Azok között többen vannak olyanok, akiknek egészségi állapotuk gyenge és még többen olyanok, akik anyagi szükségben vannak. Az Urnak ezen szolgálói életüket adták, szentelték fel Isten országáért; sokat dolgoztak, szenvedtek s mégis, a legtöbb esetben el vannak felejtve. Milyen szomorú valóság, hogy úgy kezelik őket, mint akikre már nincsen semmi szükség.

Nyáron át, a vakációs időkben, a vagy más alkalmakkor, — amidőn a pásztor nem lehet otthon és szükség van helyettesítőre, — a gyülekezetek jól megfizetett szónokokat vagy iskolákból, tanárokat hívnak be ilyen szolgálatra, mellőzve azokat az idős, tapasztalt veteránokat, akik a Jézus Krisztus keresztségének hűséges tanúi voltak. Ha gyülekezeteink meggondolnák, észrevehetnék, hogy mily nagy örömet és boldogságot okoznak az Ur öreg szolgálóinak az által, hogy alkalmakként felszólítják az Ur szolgálatára, szószékeink elfoglalására, — akkor körültekintőbbek lennének.

Vannak okok, amelyeknél fogva, nem kéri fel az idősebb, nyugalomba vonult lelkipásztorokat. Azt hiszik, hogy mikor a lelkipásztor nyugalomba vonul, szabadulni kíván a Krisztus evangéliuma prédikálásának nehéz és komoly feladata alól. Ez nagyon téves felfogás, akár a gyülekezetek, akár egyesek részéről. A gyülekezet minden nehéz terhének állandó hordozása és az időközönkénti szolgálat között, óriási nagy különbség van. A nyugalmazott lelkipásztorok mindhaláláig az Ur szolgálói maradnak. Ezt nem szabad senkinek elfelejteni s az Ur ezen szolgálóinak is tudni kell, hogy mint az Ur föl Kentjei, felelősek ügyeikért és annak előhaladásáért. Vannak gyülekezetek és egyesek, akik soha nem gondolkodtak ezekről a dolgokról. Tudják, ismerik ezeket a szolgákat, de ritkán, vagy egyáltalán soha nem veszik igénybe szolgálatukat.

Vannak olyanok is, akik tudják,

hogy az Ur szolgálói közül többen finansiális nehézségekkel küzdenek, de soha nem gondolnak rájuk s nem kérdezik meg tőlük: — hát kedves szolgálója az Urnak, hogyan élsz, van-e betevő falatod; miben segíthetnék? Nem érznek velük szemben semmiféle felelősséget. Az ilyeneknek — komolyan kellene elolvasni a Mózes III. 19:32 verset, ahol ez van megírva: **“A vén ember előtt kelj fel és a vén embernek orcáját megbecsüljed és félj a te Istenedtől. Én vagyok az Ur.”**

Vannak olyan gyülekezetek és egyének is, akik ezt a téves felfogást vallják, hogy a nyugalmazott öreg

Ne félj, ... mert Én veled vagyok!

Ézsaiás 41-10, 13.

BÁR ZUGJON a sors viharja,
Mindent döntsön le a porba,
Meginduljon a föld, az ég,
Hallom e szót, szívem nyugodt,
Ne félj, mert én veled vagyok!
Velem igen az Istenem,
Ezt tapasztalom szüntelen.
Ha velem gondok árja,
Már fejem eltakarja,
Én felnézek Megváltómra
És ő elintéz mindent jóra.
Dolgaim, ha másként mennek
És terveim nem sikerülnek,
Ha reményem szép virága
Indul korán hervadásra,
Vigasztal így: — ha csüggedek, —
Ne félj, mert én megsegítelek!

Nem hagyom én el azokat,
Rám akik bízzák magukat
És a hitük lesz próbálva,
Igaznak ha lesz találva,
Majd veszteségük gazdagon,
Százszorosán visszaadom.
Boldog legyen mindaz bennem,
Igazán ki szeret engem,
Uttját annak jól vezetem,
Küzdelemben megsegítem,
Mindig áldom minden dolgát,
Eléri majd üdvös célját,
Bármilyen történjék veled,
Szavaimat sohasem feledd,
Lesz kőszirt a számodra,
Bátorsággal melyen állva,
Támadnak majd bösz viharok ...
Ne félj, mert Én veled vagyok!

—Szanyi József

NOVEMBER 8-10-ÉN

Prédikátori Konferencia lesz a new yorki gyülekezetben. Minden prédikátor jól előre jelezze érkezését a Rev. Balla György címén!

lelkipásztorok elavult, ósdi prédikációkat tartanak és nem haladnak a modern korral. Az ilyen gondolkodás százszorta rosszabb az előbbinél. Az ilyen idős pásztorok jobb prédikációkat mondanak, mint bármikor fiatalabb korukban. Ehhez hozzájárul tapasztalatuk és gyakorlatuk. Az öreg Ábrahám, Mózes, Keresztelő János, Pál apostol és sokan mások a Bibliánkban, öregkorukban sokkal erősebb és hatásosabb prédikációkat tartottak, mint fiatal korukban.

A nyugalomba vonult lelkipásztorok éberek és figyelmesek is. Több alkalmuk van olvasni könyveket és vallásos iratokat. Többen ujonnan és ujonnan elolvassák az egész Bibliát. Írott prédikációkat, stb., stb. Alkalmuk van a fiatalsággal és gyermekekkel több időt tölteni. Akik ezt megteszik, friss, építő, nevelő gondolatokat szereznek maguknak és fiatalosan tartják magukat.

Amiképpen a gyermekeket felelőségre vonhatjuk, felelőségre vonhatjuk ... a lelkigyermeket is az öreg lelkipásztorok fönntartásáért. Ne dobjuk őket az országunk nyakára, amelynek ezerféle más kiadásai vannak, — hanem viseljünk mi magunk gondot róluk. Munkájuk után ők ezt megérdemlik. Erősebben kellene támogatni minden gyülekezetnek a Magyar Baptista Szövetség által megalapozott pénztárt, — amelyből az Ur szolgálói kapnak egy kevés támogatást ugyan, de többet kellene kapni, mert amit most kapnak, még kávéra és teára is alig elég. Gyülekezeteink az évi költségvetésnél, foglalják bele az Ur öreg szolgálóinak támogatását is éppen olyan komolysággal, mint amilyen a mostani lelkipásztorok fizetésének összegét belefoglalják, ... abban a tudatban, hogy gyülekezeteink ma ... nem volnának, ha a munkában megöregedett embereink nem lettek és nem dolgoztak volna érte.

Ezeket a sorokat nem magamért, hanem a mi közöttünk élő és anyagi nehézségekkel küzdő szolgatársaimért is írom, — azzal a reménnyel, hogy szavaim nem lesznek pusztába kiáltott szavak!

W. O. Shank nyomán,
P. M. A. szerk.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

AZ IRODALMI NAP

A legutóbbi konvenció New Brunswick városában határozatilag kimondotta, hogy az AMBSZ-hez tartozó összes gyülekezeteink 1955 november hó 13-án, vasárnap általános irodalmi napot tartanak.

Legyen mindnyájunk előtt világos az, hogy ennek a napnak szent, isteni céljai vannak. Először is az, hogy ismertessük gyülekezeteink tagjaival és barátjaival az egyházi sajtó fontosságát. Annyi minden mulandó hiábavalóságról írnak az emberek s annyi mindent olvashatunk könyvekben, magazinokban és újságokban, aminek nincsen sok értéke és értelme. Miért ne írának olyan dolgokról és miért ne olvassanak a nép olyanokat is, melyek közvetlen az embereknek, Istennek való viszonyát tárgyalja? Ha nem volna egyházi irodalom s ha az emberek nem olvasnának lelki dolgokat, egyoldaluvá fejlődne az élet s nagyon szegények volnának lelkileg.

Az egyházi irodalomra, lapokra és könyvekre égető szükségünk van. Ennek az úgynevezett "irodalmi nap"-nak egyik célja ismertetni az ilyen irodalom fontosságát és szükségességét. Ezen a napon a **prédikációknak is e körül kellene forognia**. Van elég anyag arra, hogy prédikátoraink teljesen felszerelve álljanak a nép elé és beszéljenek az írott betű fontosságáról. Miért vonakodnak megtenni, miért nem próbálják ki egyszer mindenütt, hogy abból áldás fakad a gyülekezetre és átlag

a nép számára? Ilyen jól elkészített ismeretelő alkalom, vagy esetleg egy műsoros program az esti órában, nagyban elősegítené a szentügyet.

Ennek a napnak a célja az is, hogy népünknek alkalmat adjunk az adakozásra. Gyülekezeteink között vannak olyanok, melyek az évi költségvetésükbe bevették az egyházi irodalom támogatását is. Éven te beküldenek egy összeget s többé nem foglalkoznak az irodalommal. Ez jó dolog, de sajnos, kevés ilyen gyülekezetünk van. Az irodalmi napon egy néhány böles megjegyzés és magyarázat után tagjaink szíve megnyílik és adakoznak irodalmunk fönntartására.

Ákár van költségvetésünkben az irodalmunk támogatása, akár nincsen, **melegen ajánljuk az irodalmi nap megtartását, nov. 13-án, vasárnap**. Ezen a napon arany alkalom van arra, hogy tagjaik között körül tekintsünk s megtudjuk azt, hányan járatták az Evangéliumi Hirnököt s hányan chajtták azt megrendelni. Meg vagyok győződve arról, ha ilyen alkalmat adnak gyülekezeteinkben, a megbízott lapkezelő testvérünknek alkalma lesz új előfizetőket vezetni a listára.

Engedjünk az Ur Lelkének s rendezzük meg e napot, akár gyűjtünk pénzt irodalmunkra, akár nem!

A HÁLAADÁS NAPJA gyors léptekkel közeledik. November 24-én, csütörtök napján ünnepli Amerika népe ezt a napot. Nagyon sok okunk van a hálaadásra s hiszszük, hogy minden gyülekezet valamilyen formában kifejezi háláját Isten iránt.

Egy nagyszerű módja a hálaadásnak az is, ha megnyitjuk szíveinket a szegények és nélkülözők, hontalanok és segélyre szorult emberek előtt. **Itt most Aggmenházunk lakóira gondolok.**

Mily nagyszerű áldásos teljesítmény volna, hogyha gyülekezeteink egy kis rendkívüli áldozatot hoznának öreg testvéreinkért. Olyan természetbeli adományokra van nagy szükség, amit az Aggmenház földjén nem termelhetnek. Pl.: Cukor, kávé, rizs, liszt, cocó, szappan, stb. Mindig eredményes, sikeres volt az a gyakorlat, hogy az ünnepelőtti hetekben fölállítottunk gyülekezetünk termében egy ládát s abba szabadon összegyűjtöttük adományunkat öregjeink számára. Ha ezt megtenni nem lehet, akkor emlékezzünk meg egy kis extra pénzbeli adománnyal. Esetleg egy ebédre valóval, vagy egy-egy dollár adománnyal minden öreg Testvérünknek. Nagy örömet szerzünk nekik, biztosan tudom!

LEGYÜNK HÜEK

Jel. 2:10.

Hünek lenni mindhalálig a legfőbb dolog, amit tőlünk Isten kívánhat, s a legnagyobb, amit adhatunk Neki. A hűség fogalma sok mindent foglal magában.

1. Jelenti, hogy Istennek teljesen át kell

adni magunkat. Életünket, személyünket, törekvéseinket, munkánkat, örömünket, bánatunkat. 2. Jelenti, hogy napról-napra szívesen, jó kedvvel és engedelmes szívvvel kell helyt állanunk ott, ahová Isten állított és kicsiny és nagy feladatokat és gondokat egyforma lelkiismeretességgel kell magunkra vállalnunk. 3. Jelenti a hűséget Istenhez és az Ő Szentígéihez. 4. Jelenti a hűséget a bűnnel való harcban. 5. Jelenti a hűséget az időnek és erőnek helyes kihasználásában. 6. Hűséget a hitben, amely soha meg nem tántorodik és 7. a szeretetben, mely soha el nem fogy.

Ez Istennek egy nagy követelménye, de még ettől is nagyobb a jutalom, amelyet ez a hűség magában hordoz: a szív boldogsága és a lélek nyugalma. Mindenek felett pedig az Isten drága ígérete ott messze, a célnál: **az életnek koronája.**

Legyünk hűek Istenhez!

Cselekedjünk jól Hitünk Cselédivel!

Az adakozás alkalmát ismét a testvérek elé terjesszük. A mult esztendőben habár elég későre is érkeztek be a karácsonyi ajándékok a szeminárium tanuló részére, mégis nagy örömet jelentett a tanulóknak. Hinni merjük, hogy ebben az esztendőben minden egyes gyülekezet, nőegylet és más organizációk is **december 15-ére** beküldik a segély adományt, hogy karácsony előtt elküldhessem a pénzt. A pénztári jelentésben feltüntettem, hogy minden tanuló szép köszönő levelet küldött.

Csak azokat a tanulókat segítjük ebben az esztendőben, akik lelki munkára készülnek. Pontos címet és nevet kérünk. A mult évi címekre nem küldünk pénzt, mert nem tudjuk, hogy ott vannak-e vagy nem, a tanuló folytatja-e az iskolát vagy nem.

Előre is köszönöm a Szövetség nevében a szíves közreműködést. Kérem a lelkimunkásokat, hogy e fontos ügyet ismertessék a gyülekezetekkel!

Szívélyes lelki köszöntéssel:

—Kinda Sándor

1041 Belvoir Dr., Dayton 9, Ohio.

RENDELJEN szép Bibliái versekkel és képekkel ellátott **KARÁCSONYI ÜDVÖZLŐ KÁRTYÁKAT** Pálhegyi István Testvértől, akinek címe: 617 J. Street, National City, Calif. Egy doboz ára \$1.25, postaköltséggel együtt. Egy dobozban 19 kártya és boríték van.

Aggmenházunk Rovata

Vezeti PETRE M. Adalbert lelkész

AZ INTÉZET elköltözésének komoly kérdésével, a tavaszi igazgatósági gyűlés foglalkozott. Az igazgatósági tagok beleegyezése és előterjesztése alapján foglalkozott a konvenció ezzel a kérdéssel. Hosszabb tárgyalás után, abban állapodott meg a nagygyűlés, hogy egy hármass bizottság kezébe helyezte az ügyet, amely tanulmányozza az átköltözés lehetőségét s a novemberi lelkészi gyűlésnek jelentést tesz a lehetőségről. A biz. tagjai: Rev. Balla György, Fodor József és Kurtz Lajos diakónusok.

Az átköltözés némelyek szerint, azért vált szükségessé, mert

1. Watervliet igen távol esik gyülekezeteinktől;

2. mert a táj télen kegyetlen hideg, amit öreg testvéreink nem bírnak el;

3. mert épületeink nem megfelelőek s ha már építkezni kell, akkor építsünk egy új, megfelelő épületet és alkalmasabb helyen.

Mikor az igazgatóságunk Watervlieten ezt a kérdést is megtárgyalta, illetve felvetette, hirtelen arra gondoltunk: adjunk alkalmat, hogy a konvenció is foglalkozzon az ügygel. Tagja lévén az igazgatóságunknak és egyben jegyzője is, akkor sem voltam egészen tisztában ezzel s megvallom, még most sem értem teljesen azt, hogy miért is kellene nekünk egy ilyen költséges vállalkozásba belebocsátkoznunk?

Igaz, hogy Michigan állam néha hidegebb, mint Ohio és mindig hidegebb, mint Florida, de öreg Testvéreink hosszú évtizedeken keresztül egészségesek voltak és túléltek azokat, akik a melegebb államokban éltek. Ennek fényes bizonyítéka az, — hogy a legtöbb aggmenházi lakó a nyolcvan évet is meghaladva távozik az örökkévalóságba.

Beismerjük azt, hogy ez az intézet távol van gyülekezeteinktől, különösen a keleti gyülekezetektől, amelyek tagjai között sokan vannak, akik még soha sem jártak Aggmenházunk területén. Ezt persze igen sajnáljuk, de valahogyan úgy gondolom, ha közelebb lenne az in-

tézetünk, vagy ha bevinnénk Cleveland városába, — akkor is lennének sokan országszerte, akiknek nem lenne alkalmuk látogatásra.

Hogy épületeink nem lennének öreg testvéreink részére megfelelőek? Ez az állítás kissé túlzott. Szerintem a Vérház nagyon is megfelel. Ha — nem elég nagy és öregjeinket mind egy épületbe kell, a törvény szerint összpontosítani, akkor azon segíthetünk úgy, hogy a régi nagy házat s a mellette való kis nyaralót, a körülötte való térséggel eladjuk s annak az árából a Vérházhoz építünk annyi szobát, — amennyire szükségünk van.

Ahogy én látom, — nem vagyunk egységesek az átköltöztetés kérdésében s azért nem ajánlatos egy 100-ezer dolláros vagy több! — költségbe keverni magunkat. Amugy meghajlunk majd a konvenció határozata előtt. Imádkozzunk, hogy ebben a nagy feladatban, Isten Lelke vezessen minket és nem emberi gondolat!

KÖVETENDŐ PÉLDA

“De nem csak úgy cselekedtek, amit reménylünk vala, hanem ő magukat szentelték először az Urnak: azután nekünk is az Isten akaratja által”. Kor. II; 8:5.

Pál apostol a fentidézett igében a jó példát állítja a hívő keresztyének elé, hogy ez által az adakozásra serkentse a mai keresztyéneket. Hivatkozik a macedoniai keresztyének áldozatos szívű adakozására.

Pillantsunk csak bele egész röviden ebbe a gyönyörű példába. Először is, amidőn magukat először Istennek szentelték, az Isteni kegyelem hatása segítette őket erre. Isten kegyelmények tulajdonítottak mindent s önfeláldozásuknál fogva képesek voltak másokért, Isten országáért áldozatokat hozni.

Isten mindent nekünk is nem érdemből — mert az senkinek nincsen — hanem kegyelemből ad. De nem csak azért adja, hogy a magunk részére használjunk fel mindent, hanem azért is, hogy másokat szentügyeinek felkarolásával megsegítsünk. Ez az adakozásnak egyetlen helyes, szentírásbeli értelme. Ez ki-

zár minden emberit és minden öndicséretet. Nem azért adakozunk, hogy kegyelmet nyerjünk, hanem azért nyertük meg az isteni kegyelmet, hogy szivből adakozzunk.

A Macedonok erejük felett gyakorolták azt. Az adakozás a hitnek a legkomolyabb kérdése. Nem azok az emberek adnak a legtöbbet, akiknek sok pénzük van, de kevés hitük, hanem azok, akiknek kevés pénzük van s a legszükségesebbekről is tudnak hit által szeretetből áldozni az Istennek.

Ha Isten Lelke lakozik gyülekezeteinkben és annak tagjaiban, akkor megnyílnak a szívek, lelkek írott misszióink meglátására s szemléljük azokat a kedves lelkeket, akik négy világrészben örömmel várják és olvassák irodalmi termékeinket.

A macedoniaiak először magukat adták az Urnak s magukkal mindenüket, amivel birtak s azért is fogadta Isten tőlük anyagi áldozatukat kedvesen. Isten egész életünket akarja. Ha azt nem áldozzuk Istennek, akkor pénzünk is utálatossá válik előtte. Krisztus által Isten Önmagát adta teljesen áldozatul. Nem aranyon sem ezüstön váltattunk meg, hanem a szeplőtelen, ártatlan Bárány, az Isten Bárányának vérén.

Másodszor, erre a szíves és jókedvű adakozásra az Ur Jézus áldozata indíthatta a macedoniai keresztyéneket. Minden emberi példánál ékeesebb és serkentőbb az a példa, amit a mi Urunk Jézusunk mutatott, Aki szegénnyé lett, hogy az emberek az ő szegénysége által meggazdagodjanak. A korintusi keresztyének ismerték már a Méváltó ezen jótéteményét, kegyelmét sőt bővültek is az Ur Jézus ismeretében. De az a fogatkozás bennük is meg volt, hogy

NOVEMBER 13-ÁN: ÁLTALÁNOS

“IRODALMI NAP!”

FIGYELEM!

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐNK CIMÉRE küldendő be! ! !

nem buzgólkodtak a jótéteményekben. Meg kellett őket indítani, fölkellett bennük kelteni az áldozatkészséget, hogy megköstöljék az adakozásnak édes gyümölcsét.

A mi gyülekezeteinkben és egyéni életünkben is akkor válik ez az isteni példa másokra serkentővé, ha valóban megismerjük és elfogadjuk az Isten Fiának értünk hozott önkéntes áldozatának csodálatos jótéteményét. Csak akkor lehet megérteni igazán az Urnak ezen tanítását: "Ugy fénylik a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Mennyei Atyátokat."

Vajjon milyen világosságot szórunk szét az irodalmi napon s mekkora dicsőséget szerzünk a mi Atyánknak adakozásunkkal?

Talán némelyek úgy gondolkodnak: Én előfizetője vagyok lapjainknak s azzal támogatom egyházi sajtónkat. Mit tehetek ennél többet? A figyelmet felhívjuk arra, hogy kamoly feladatunk az evangélium terjesztése és a misszió fenntartása az egész világon. Lapjainkat küldjük a nagyvilág minden részébe, számos olyan helyekre, ahol olvasóink nem tudnak fizetni érte, de örömmel és boldogsággal várják és olvassák. Ezek az emberek felebarátaink, testvéreink, akiket megsegíteni, felkarolni, utközben esett sebeinek bekötözése kötelesség Jézus tanításai értelmében. Vegyük ezt a legkomolyabban s nov. 13-án, vasárnap, szeretettel adakozzunk irodalmunk fenntartására; s misszióink terjesztésére!

—Szász János irodalmi pénztáros.

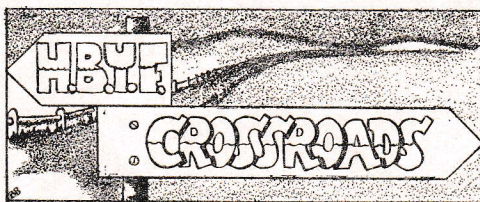
November Tizenharmadikát
tartsa meg minden gyülekezet!

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN, Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ, Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

SOVIET JOURNAY BAPTIST VISIT BAPTISTS

By Arnold T. Ohrn
General Secretary, Baptist World Alliance.

RELIGIOUS TOLERATION (Continuation)

It is clear that the Soviet system of the present day admits of a large measure of religious tolerance. No religion, and no denomination, receives financial support from the State, a principle with which we Baptists have no quarrel. Our people unquestionably enjoy freedom of worship within the approximately 5,400 buildings registered for that purpose with the authorities, and no one interferes with the preaching of the Gospel in these places of worship. Most of the buildings in question belong to the State; a modest ground rental and the cost of repairs are provided by the local church. In some places small churches are able to rent a room from a farmer or some other house owner. Owing to the enormous devastations during the war and to the rapid growth of the population, there is great scarcity of building materials and of skilled labour. Such a situation does not make it easier for the churches to contend with their particular "housing shortage." Everywhere we saw the same lack of adequate facilities for the growing and multiplying churches.

The people of God

A phrase repeatedly suggested it-

self as we experienced the impact of spiritual life in Baptist churches: "These are God's people." As in New Testament days you will not find many wise according to this world, or well born, or highly placed, but you will find simple folk in great numbers, like the "common people who heard Him gladly". You will find brotherly love abounding. You will find fervency in prayer and a wonderful wholeheartedness in the following of Christ.

Under the stress of circumstances so different from those we have known, the half-million Baptist church members have in a sense become a spiritual elite. They constitute the vital core of a much larger army of believers, many of them under eighteen and therefore too young to receive baptism under the present rules, many others on probation for a year or longer before being admitted to baptism, others again residing in places where they are too few to be registered of this greater group are to be found increased numbers of churchgoers, of seekers, of sympathizers — no one knows how many. One need not marvel at the words of a non-Baptist visitor to the Soviet Union who declared that in his opinion the Baptist movement in that great land constitutes the greatest hope he can see for the spiritual future of the Russian people.

The Fall Conference of the Eastern Hungarian Baptist Youth Fellowship was held in New Brunswick, New Jersey October 15th and 16th at the High Street Baptist Church. The theme of our conference was "Obligations of Christian Youth"

based on Ecclesiastes 12:1 which reads: Remember now thy Creator in the days of thy youth.

The conference was opened Saturday evening 7:30 P.M. by the president, Mr. Ted Simmons of New Brunswick with a word of greeting. Next Mr. James Koye, our conference song leader, led in a singspiration. The devotions were given by Miss Dawn Biro who hails from Trenton, N. J. Miss Biro gave an

inspiring talk on the meaning of prayer. She did a fine job and we were all proud of her effort that night. Following the devotions we participated in a social program in the educational unit of the church. This program was in charge of the local New Brunswick Youth Fellowship and consisted of games in which we all participated. Refreshments were served by the Golden Circle Guild under the direction of Mrs. A. Messner.

It was unfortunate that the Bridgeport people were not present at this conference but due to flood conditions in Connecticut they were physically unable to get here. As a result our Saturday night attendance was not the biggest, numerically, that we've ever had, but it was understandable. Our budget was limited and so we were unable to purchase motor boats to transport the Bridgeport people to New Brunswick. Well anyway, better luck next time.

Our Sunday program started at 9:30 A.M. with Morning Devotions led by the Rev. Michael Biro, pastor of the Magyar Baptist Church of Trenton, N.J. The Hungarian devotions were led by Mr. Michael Gribick, Sr. of New Brunswick. The Sunday School followed next at 10:00 A.M. The Young People's Class was taught by the Rev. Walter P. Bikacsan while the adult class was led by the Rev. George Balla of New York City. At 11:00 A.M. the morning worship service was led by the host pastor Rev. Walter P. Bikacsan. Mrs. Joseph Pinter, Jr. of New Brunswick played the organ prelude while the choir of the High Street Baptist Church sang "One World." Our morning speaker was Mr. Gordon De Hass from the Eastern Baptist Theological Seminary who spoke on "obligations of Christian Youth." The host pastor gave the benediction.

Dinner was served by the Golden Circle Guild between the hours of 12:00 and 2:00 P.M.

The afternoon program got underway at 2:00 P.M. with our business meeting. Primary attention

was focused on the business of electing new officers for the coming year. Mr. Ted Simmons was re-elected as president, Charles Biriki of Trenton became vice-pres. Miss Caroline Pinter also of Trenton will serve as secretary, and Mrs. Ida Pato of Bridgeport, Connecticut was elected treasurer. Next, yours truly was in charge of the roll call. We have a trophy which we present at each conference to the church which is best represented numerically, relative to distance traveled and number of members present at an average Sunday evening service. The 9 churches which compete in this roll call are: South Norwalk, Connecticut, Wallingford, Conn., Bridgeport, Conn., New York City, New Brunswick, N.J., Trenton N.J., Perth Amboy, N. J., Carteret, N.J., and Garfield, N.J., The Trenton church received the trophy at this conference.

At the conclusion of the business meeting we heard a concert by the combined bands under the direction of Mr. Charles Czeizinger of Trenton. Next the High Street Baptist Church choir sang 3 selections. Then the combined choirs of all the churches gave a superb and dynamic rendition of the Awakening Chorus. Rev. Walter P. Bikacsan deserves praise for the superb way in which he directed the choirs. A short participation program followed after which the offering was taken up.

The guest speaker for the afternoon was none other than Don Robertson who is the assistant director of Word of Life Fellowship of New York. He spoke on the theme of our conference "Obligations of Christian Youth." The bold, dynamic, and heartwarming way in which Don brought us the message really thrilled our hearts. Men of his caliber are extremely rare and we were very fortunate in having this fine man to speak to us at our conference. The parting words and the benediction were given by the host pastor and thus another Eastern Hungarian Baptist Youth Fellowship was recorded into history.

We had an enjoyable time at this

conference and wish you people from the mid-west could have been with us. I realize, of course, that you fellows and girls out there have local fellowships of your own. Only by getting together like this can we really have good times as Christians. Let's all resolve, here and now, to make a greater effort to support these fellowships more fully and to the utmost of our ability.

—Zoltan J. Fodor
President.

Aggmenházi Jelentés

IGAZGATÓNK VAKÁCIÓJA

Az Aggmenházunk igazgatója feleségével együtt szeptember elsőfelében kellemes kététes nagyon szükséges és megérdemelt vakációt töltött Wis. állam "Eagle River" nevű kies táján. Ez a rövid vakáció ez évben sikeresebb volt a múltévinél. Hiszen, mindenki tudja azt, hogy pont a múltévi vakációnak ideje volt az, amikor Testvérünk testben összeroppant s annyira megbetegedett, hogy röktöni orvosi kezelésre és kórházra volt szüksége. Nem a vakáció ártott meg igazgatóknak, hanem a sok munka és kimerültség, amit már a kis pihenésen nem lehetett jóvá tenni. Betegsége mindnyájunkat lesújtott — a legjobban hűségese fáradhatatlan feleségét — s aggodalommal néztünk a jövőbe. De hála Istennek, egészségi állapota sokat javult s ezt az évi vakációt boldogsággal, testi, lelki felüdüléssel élvezték s megpihenve tértek haza munkaterükre.

Többen tudjuk azt, hogy Testvérünk sport ember, aki nagyon élvezte a halászatot. A vakációja ideje alatt Wis. állam vizeiből összesen 16 nagy halat kerített a horogra. Ennek a gazdag fogásnak legnagyobb részét haza is hozták s Aggmenházunk lakói kététesben is lakmároztak a finom frissvízi halból. Testvéreink még a vakációjuk idején is öreg testvéreinkre gondoltak, kiknek nagy örömet szereztek a halfogással és ebéd, vacsorával.

Hogy milyen nagyok lehettek ezek a halak, arról igazgatónk nem beszél, de fel tesszük, hogy tényleg nagyok voltak, mert azokban a vizekben, ahol Testvéreink halásztak, tényleg negyven, ötven fontos halak is vannak.

A vakációjuk ideje alatt találkoztak egy nagy fekete medvével is. Igazgatónk azt is szerette volna horgára keríteni és haza vinni. Sokáig tündökött és gondolkodott a lustán cammogó "toportyán féreg" felett, de hiába, mert az olyan állatokat horoggal nem lehet megfogni, sem pedig piros sapkával megborítani!

Távollétük ideje alatt Testvéreinket nagyon ügyesen és dicséretesen özv. Illika Jánosné nővérünk helyettesítette. Az ő ve-

zetése mellett ez idő alatt rengeteg gyümölcsöt üvegeztek el télire. Itt e helyen is köszönetet mondunk Nővérünknek hűség munkájáért. Testvéreink visszaérkezésük alkalmával intézetünkben mindent szép rendben találtak.

Ha már itt tartunk, meg kell jegyeznünk röviden azt az örömdetes valóságot is, hogy ezen a nyáron sokkal több látogatója volt Aggmenházunknak, mint az előző esztendőkné. Ez azt is igazolja, hogy az Intézet iránt meg van az elvárt érdeklődés.

Hála a jó Istennek, öreg Testvéreink között komoly beteg jelenleg nincsen, azonban többen a nyolcvan esztendőt is meghaladták s az ilyen fiúk és leányok életében könnyen történik változás. Adja az Ur Isten, hogy még sokáig éljenek. — igazgatónk és hűségese feleségének kívánunk sok testi és lelki erőt fontos és elkerülhetetlen munkájuk végzéséhez.

—Rev. Petre M. Adalbert.

IDÉZEM Pál apostol szavait, melyet a Korinthusi gyülekezethez írt a II. levél 9-ik részében: "A szentek iránt való szolgálatról." Sem Macedóniában, sem Akhájában, sem Korinthusban nem adakoztak az emberek azért, hogy jutalmat vagy dicséretet nyerjenek. Buzgóságuknak gyökere a hála volt és nem a nyereszkeskedés. Nem rábeszélés folytán s nem kénytelenségből, hanem szívük indítására és jókedvvel tették azt. Ennek az volt az eredménye, hogy az adakozásban tett bő vetés gazdag kegyelem-aratást ígért az adakozónak. Bőven tapasztalták az Isten kegyelmi ajándékát. Csodás meggazdagodást nyertek lelki javakban, sőt még anyagi erejük sem csökkent, hanem inkább növekedett.

Ugyanakkor az apostol figyelme arra is kiterjedt, hogy az a felfogás, ami akkor és ma is szóbeszéd: "Ha mi oly gazdagon és szívesen adunk, majd elszegényedünk." A 8-ik vers világosan felel erre a gondolkodásunkra. Az Isten pedig az Ő hatalmassága szerint megselekedheti, hogy a ti jókedvetekből való adakozástoknak haszna tireátok térjen, hogy mindenekben, mindenkor, amennyire szükség bővülködén, — mindenekkel való jótéteménnyel bővülködjetek. Ezt bizonyítja a 112-ik zsoltár 9. verse: Ahol az Istenfélő és adakozó ember boldogsága leiratik: osztogat, adakozik a szegényeknek: igazsága megmarad mindvégig és az

ő feje felemeltetik dicsőséggel.

Gyönyörűen hivatkozik az apostol a 10 és 11-ik versekben: Valamint Isten magot ad a magvetőnek vetésre, kenyeret is ad eledelre. Ugy fog tenni veletek is; Ő a ti magvatókat, szeretet-adományotokat, mint a vetést, megáldja és igazságtok terményét, t. i. jótékonyaságtok jutalmát megszorítja úgy, hogy mindenben gazdagok lesztek és minden jószívűséggel, tiszta szeretetből, nem aggódva az elszegényedéstől, adakozhattok. Minek az lesz a következménye, hogy akiknek adjuk az adományt, azok hálát fognak adni Istennek. Ily hálás és jókedvű készséget vár tőlem is az Ur. Ilyenre serkent az a tudat, hogy én érettem Jézus mindent oda-adott, szegénnyé lett, . . . hogy szegénységével meggazdagodjam.

AZ ADOMÁNYOZÓK NÉVSORA

Burke t.-nő, Cleveland, O. egy nagyon jó karban levő innerspring matrac; Tóbiás tv.-nő, Chicago, Ill., öt tucat parafa dugó befőzéshez; Borrok t.-nő, New York: 45 f. háziszappan; özv. Sztraka J. t.-nő, New York: két nagyon jó paplan;

Meggyesi t.-nő, Cleveland, O.: két nagy csomag jó állapotban levő férfi és női ruha és finom, házilag készített leves-tészta; Hajdu Elizabeth t.-nő Elmwood City, Pa.: \$5.00; Havel Gyula t. és neje, Chicago, Ill.: ice cream és sütemény az öregeknek; Taylor L. t.-nőn keresztül, — Wadsworth, O., — \$3.00, amelyet két tv.-nő küldött apáknapijára, ice creamre.

AZ AGGMEHÁZ jegyzője.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

TRENTON, N. J. — Menyegző. Szeptember 17-én d. u. fogadtak örök hűséget egymásnak Ifju Bretz Emil és Rajnich Margit nővér gyülekezetünk templomában. Az esketési szertartást a vőlegény édesapja, Rev. Bretz Emil tartotta a helybeli lelkész és a new yorki Balla György lelkész segédlete mellett.

A szertartás után vacsorára gyűlt össze a násznép, mely alkalommal a tósztmesteri munkát Rev. Balla György végezte. Rev. Biró mondotta az asztali áldást. A vacsora után többen fejezték ki jókívánalmaikat az új házaspár részére. A násznép hosszabb ideig jó és kedves hangulatban együtt időzött.

Isten áldása kísérelje ifju Testvéreinket. Legyenek valóban boldogok.

A karénekeskönyv ügye. — A közelmultban hirdetést adtunk le az Evangéliumi Hírnökben, melynek hála Istennek

meg volt a várt eredménye. Testvéreink több helyről válaszoltak s kaptunk karénekes könyveket. Országunkban több családnál hevernek még énekeskönyvek. Talán valahol a lomtárban. Jó lenne azokat Isten szolgálatába állítani. Kövessük a Trinton-i gyülekezet példáját!

Szeretet vendégség. — Szept. 18-án tartott Istentisztelet után gyülekezetünk a Nőgyeület rendezésében, szeretetvendégséget élvezett a templom melléktermében, melyre a d. e. Istentisztelet résztvevői majdnem mind ott maradtak. Ez a társas együttlét jó hatással volt gyülekezeti életünkre. Az ebéd után szabadadakozással is kifejeztük köszönetünket az Urnak és asszonyainknak. A befolyt összeg a gyülekezet támogatására lett fordítva.

Rádió. — Gyülekezetünk rádió Istentiszteleteit pénzühiány következtében egy idő óta nem folytathattuk. A rádió bizottságunknak ez nagy gondot adott s úgy döntött szeptember 18-án, hogy a közeljövőben ismét folytatjuk Istentiszteleteinket a rádió hullámain keresztül. Ennek lehetőségéért nem csak imádkozunk, hanem a közeljövőben egy bankettet is tartunk, melynek bevétele erre a szent célra lesz fordítva. Kérjük testvéreinket közelebről és távolról, támogassanak minket ebben a szép munkában. — Döbrente.

A PÉNZZÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénzzárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ARVAÜGYI
pénzzárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZZÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZZÁRNOK:

Mrs. Mary SCHMATZ
57 — 18 — 162th St.
Flushing, L.I. New York, N.Y.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:

Miss Katharine SZAKÁCS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.